

393L0089

N:o L 279/32

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

12.11.93

NEUVOSTON DIREKTIIVI N:o 93/89/ETY,

annettu 25 päivänä lokakuuta 1993,

tietyjen maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen verotuksen sekä tiettyjen infrastruktuurien käytöstä perittävien tie- ja käyttömaksujen soveltamisesta jäsenvaltioissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/82/ETY⁽⁵⁾ on saavutettu tietty yhdenmukaisuus polttoaineiden valmisteveron osalta,

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamis-
sopimuksen ja erityisesti sen 75 ja 99 artiklan,

nykyisten olosuhteiden vallitessa on suotavaa rajoittaa kansallisten maksujärjestelmien mukauttaminen hyöty-
ajoneuvoihin, joiden kokonaispaino ylittää tietyn rajan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

tämän vuoksi on suotavaa vahvistaa vähimmäismäärät nykyään jäsenvaltioissa sovellettaville ajoneuvoveroille tai ne mahdollisesti korvaaville ajoneuvoveroille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

joidenkin jäsenvaltioiden täytyy korottaa huomattavasti nykyisen ajoneuvoverotuksen tasoa; asteittaisen mukautuksen mahdollistamiseksi on suotavaa määrätä siirtymäkaudesta, jonka aikana jäsenvaltiot voivat soveltaa huojennettua tasoa,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

osaa sellaisesta valtion sisäisestä paikallisesta liikenteestä, jolla on vähäinen vaikutus yhteisön kuljetusmarkkinoihin, koskevat nykyään huojennetut ajoneuvoverot; sujuvan siirtymisen varmistamiseksi on tarpeen oikeuttaa jäsenvaltiot säätämään väliaikaisia huojennuksia,

jäsenvaltioiden kuljetusyritysten välisen kilpailun vääristymien poistaminen edellyttää sekä maksujärjestelmien yhdenmukaistamista että oikeudenmukaisen järjestelyn käyttöönottoa infrastruktuurikustannusten veloittamiseksi liikenteenharjoittajilta,

on tarpeen sallia jäsenvaltioiden soveltaa huojennuksia tai vapautuksia sellaisiin ajoneuvoihin, joiden käytöllä ei todennäköisesti ole vaikutusta yhteisön kuljetusmarkkinoihin,

nämä tavoitteet voidaan saavuttaa ainoastaan asteittain,

kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/81/ETY⁽⁴⁾ ja kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 lokakuuta

tiettyjen erityistilanteiden huomioon ottamiseksi on tarpeen säätää menettelyistä, joiden avulla jäsenvaltioiden sallitaan jatkavan ylimääräisiä vapautuksia ja huojennuksia,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 79, 26.3.1988, s. 8

EYVL N:o C 75, 20.3.1991, s. 1

EYVL N:o C 311, 27.11.1992, s. 63

⁽²⁾ EYVL N:o C 158, 26.6.1989, s. 51

EYVL N:o C 150, 15.6.1992, s. 324

EYVL N:o C 21, 25.1.1993, s. 522

⁽³⁾ EYVL N:o C 208, 8.8.1988, s. 32

EYVL N:o C 159, 17.6.1991, s. 21

EYVL N:o C 19, 25.1.1993, s. 74

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 12

olemassa olevia kilpailun vääristymiä ei voida poistaa ainoastaan yhdenmukaistamalla verot tai valmisteverot, mutta kunnes teknisesti ja taloudellisesti asianmukaisemmat maksumuodot ovat käytössä, näitä vääristymiä voidaan lieventää, antamalla mahdollisuus jatkaa tiemaksujen perimistä tai ottaa ne käyttöön, sekä ottaa

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 19

käyttöön moottoriteiden käyttömaksuja ja tietyin edellytyksin muiden teiden käyttöä koskevia maksuja,

on tärkeää, että tie- ja käyttömaksut eivät ole syrjiviä, eivät sisällä kohtuuttomia muodollisuuksia eivätkä luo esteitä sisäisillä rajoilla; käyttömaksujen osalta on tarpeen vahvistaa maksumäärä kyseisen infrastruktuurin käyttöajan perusteella,

käyttö- ja tiemaksujen yhtenäisen soveltamisen takaamiseksi on suotavaa vahvistaa tietyt yksityiskohtaiset säännöt soveltamisen edellytyksistä päättämiseksi, kuten sellaisten infrastruktuurien ominaispiirteet, joilla näitä käyttö- ja tiemaksuja sovelletaan, käyttömaksujen enimmäismäärä ja yleiset säännökset, joita on noudatettava,

tässä yhteydessä kaksi tai useampia jäsenvaltioita voi toimia yhteistyössä yhteisen käyttömaksujärjestelmän käyttöönottamiseksi, jolle tietyistä lisäedellytyksistä muuta johdu; tällaisessa järjestelmässä voitaisiin ottaa huomioon joidenkin jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajien erityinen maantieteellinen sijainti ja taloudellinen tilanne, jota joissakin tapauksissa vaikeuttaa tiettyjen kolmansien maiden poliittinen levottomuus, ja

olisi asetettava tarkka aikataulu tämän direktiivin säännösten uudelleentarkastelulle ja tarvittaessa niiden mukauttamiselle, jotta saavutettaisiin alueellisempi maksujärjestelmä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

Yleiset säännökset

1 artikla

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa mukautettava ajoneuvojen verojärjestelmiä sekä tie- ja käyttömaksuja tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

Tätä direktiiviä ei sovelleta ajoneuvoihin, joita käytetään liikenteessä ainoastaan jäsenvaltioiden Euroopan ulkopuolella sijaitsevilla alueilla.

Tämä direktiivi ei myöskään koske Kanariansaarilla, Ceutassa, Melillassa, Azoreilla ja Madeiralla rekisteröityjä ajoneuvoja, joita käytetään kuljetuksiin ainoastaan näillä alueilla tai näiden alueiden välillä ja näiltä alueilta mantereelle Espanjaan tai Portugaliin.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- ”moottoritiellä” tietä, joka on suunniteltu ja rakennettu erityisesti moottoriajoneuvoliikennettä varten ja jolle sen varrella olevilta kiinteistöiltä ei ole välittömiä liittyviä ja:
 - i) joilla on, yksittäisiä alueita lukuun ottamatta tai muuten kuin tilapäisesti, erilliset ajoradat molempiin ajosuuntiin, jotka erottaa toisistaan

maa-alue, jota ei ole tarkoitettu liikenteelle, tai poikkeuksellisesti jokin muu erottava tekijä;

ii) joka ei risteä samassa tasossa minkään tien, rautatien, raitiotien tai jalankuljetien kanssa;

iii) jonka on erityisesti osoitettu olevan moottoritie,

- ”tiemaksulla” tietyn summan maksamista siitä, että ajoneuvolla kuljetaan kahden paikan välinen matka käyttäen 7 artiklan d alakohdassa tarkoitettuja infrastruktuureja; summan suuruus perustuu kuljettuun matkaan ja ajoneuvoluokkaan,
- ”käyttömaksulla” tietyn summan maksamista, joka oikeuttaa ajoneuvon käyttämään tietyn ajan 7 artiklan d alakohdassa tarkoitettuja infrastruktuureja,
- ”ajoneuvolla” yksittäistä moottoriajoneuvoa tai ajoneuvoyhdistelmää, joka on tarkoitettu ainoastaan maanteiden tavarakuljetukseen ja jonka suurin sallittu kokonaispaino on vähintään 12 tonnia.

Ajoneuvoverot

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen ajoneuvoverot ovat seuraavat:

- Belgiassa: *taxe de circulation sur les véhicules automobiles/verkeersbelasting op de auto-voertuigen*,
- Tanskassa: *vaegtafgift af motorkøretøjer m.v.*,
- Saksassa: *Kraftfahrzeugsteuer*,
- Kreikassa: *Τέλη κυκλοφορίας*
- Espanjassa:
 - a) *impuesto sobre vehículos de tracción mecánica*;
 - b) *impuesto sobre actividades económicas*, ainoastaan moottoriajoneuvoilta perittävien maksujen määrän osalta;
- Ranskassa:
 - a) *taxe spéciale sur certains véhicules routiers*;
 - b) *taxe différentielle sur les véhicules à moteur*,
- Irlannissa: *vehicle excise duty*,
- Italiassa:
 - a) *tassa automobilistica*;
 - b) *addizionale del 5 % sulla tassa automobilistica*,
- Luxemburgissa: *taxe sur les véhicules automoteurs*,
- Alankomaissa: *motorrijtuigenbelasting*,

- Portugalissa:
 - a) imposto de camionagem;
 - b) imposto de circulação;
- Yhdistyneessä kuningaskunnassa: vehicle excise duty.

2. Jäsenvaltion, joka korvaa jonkun 1 kohdassa tarkoitetuista veroista toisella samankaltaisella verolla, on ilmoitettava siitä komissiolle, joka tekee tarvittavat mukautukset.

4 artikla

Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen verojen kantamis- ja perimismenettelyt vahvistaa kukin jäsenvaltio.

5 artikla

Ainoastaan rekisteröinnin suorittanut jäsenvaltio voi kantaa 3 artiklassa tarkoitettuja veroja siellä rekisteröityjen ajoneuvojen osalta.

6 artikla

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen verojen rakenteesta riippumatta jäsenvaltiot vahvistavat veromäärän siten, että kunkin liitteessä tarkoitettujen ajoneuvoluokan ja -alaluokan veromäärä ei alita liitteessä vahvistettua vähimmäismäärää.

2. Kreikka, Espanja, Ranska, Italia ja Portugali saavat soveltaa 31 päivään joulukuuta 1997 asti huojenettuja veromääriä, jotka ovat vähintään 50 prosenttia liitteessä vahvistetuista vähimmäismääristä.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa huojenuksia tai myöntää vapautuksia seuraavien ajoneuvojen osalta:

- kansalliseen maanpuolustukseen tai väestönsuojeluun käytetyt ja palokuntien, muiden pelastuspalvelujen tai järjestyksenpitovallan käyttämät ajoneuvot sekä teiden kunnossapitoon käytetyt ajoneuvot,
- ajoneuvot, joita käytetään ainoastaan satunnaisesti ne rekisteröineen jäsenvaltion yleisillä teillä ja joita käyttävät sellaiset luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden päätoimi ei ole tavaraliikenteen harjoittaminen, edellyttäen että näillä ajoneuvoilla suoritettujen kuljetukset eivät väärinä kilpailua ja edellyttäen että komissio hyväksyy asian.

4. Jollei 12 artiklassa tarkoitettu uudelleentarkastelusta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 päivään heinäkuuta 1998 asti erityisiä poikkeuksia ajoneuvoihin, joilla on enintään kolme akselia ja joita käytetään ainoastaan kansallisessa paikallisliikenteessä.

Komissio arvioi säännöllisesti näiden poikkeuksien soveltamista. Se toimittaa vuosittain kertomuksen tästä neuvostolle.

5. a) Neuvosto voi yksimielisesti komission esityksestä sallia jäsenvaltion jatkaa verovapautuksia tai ajoneuvoveron huojenuksia sosiaalis-taloudellisten erityistoimintaperiaatteiden tai ky-

seisen valtion infrastruktuuriin liittyvien syiden perusteella. Tällaiset vapautukset tai huojenukset voivat koskea ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjä ajoneuvoja, joita käytetään liikenteessä yksinomaan kyseisen valtion tarkkaan määritellyllä alueella.

b) Jäsenvaltio, joka haluaa jatkaa tällaisia vapautuksia tai huojenuksia, ilmoittaa siitä komissiolle ja toimittaa komissiolle myös kaikki tarvittavat tiedot. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille ehdotetuista vapautuksista tai huojenuksista kuukauden kuluessa.

Neuvoston katsotaan sallineen ehdotettujen vapautuksien tai huojenusten jatkaminen, jolleivät komissio tai toiset jäsenvaltiot ole pyytäneet kahden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin muille jäsenvaltioille ilmoitettiin asiasta edellisen alakohdan mukaisesti, että neuvosto tutkii asian.

6. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää sellaisia poikkeuksia tai huojenuksia 3 artiklassa tarkoitetuista veroista, jotka tekisivät maksettavan veromäärän alemmaksi kuin tämän artiklan 1 ja 2 kohdissa tarkoitettujen vähimmäismäärien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3, 4 ja 5 kohtien säännöksiä sekä tietyntyyppisiä jäsenvaltioiden välisiä tavaroiden yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/106/ETY (1) 6 artiklaa.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vähimmäismäärien pysyvät muuttumattomina 31 päivään joulukuuta 1997 asti. Tämän ajankohdan jälkeen neuvosto mukauttaa tarvittaessa kyseiset vähimmäismäärät perustamissopimuksessa määrättyä menettelyä noudattaen.

Tie- ja käyttömaksut

7 artikla

Jäsenvaltiot voivat edelleen säilyttää tiemaksut tai ottaa käyttöön tiemaksuja ja/tai käyttömaksuja seuraavien edellytysten mukaan:

a) tie- ja käyttömaksuja ei saa periä samanaikaisesti saman tieosuuden käytöstä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa tiemaksuja tieverkoilla, joilla peritään käyttömaksuja siltojen, tunneleiden tai vuoristosolien käytöstä;

b) tie- ja käyttömaksuja sovelletaan syrjimättä suoraan tai epäsuorasti liikenteenharjoittajan kansallisuuden tai kuljetuksen lähtöpaikan taikka määränpään perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 2 kohdan e alakohtaa ja 9 artiklaa;

(1) EYVL N:o L 368, 17.12.1992, s. 38

- c) tie- ja käyttömaksut pannaan täytäntöön ja kerätään ja niiden maksua valvotaan siten, että aiheutetaan mahdollisimman vähän häiriötä liikenteen sujuvuudelle ja vältetään pakollista valvontaa ja tarkastuksia yhteisön sisäisillä rajoilla; tätä tarkoitusta varten jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä, jotta liikenteenharjoittajat voivat maksaa käyttömaksut erityisesti myös niiden jäsenmaiden ulkopuolella, joissa kyseisiä maksuja sovelletaan;
- d) tie- ja käyttömaksuja peritään ainoastaan moottoriteiden käytöstä ja muiden sellaisten monikaistaisten teiden käytöstä, joilla on vastaavat ominaispiirteet kuin moottoriteillä sekä siltojen, tunneleiden ja vuoristosolien käytöstä.

Jäsenvaltiossa, jossa ei ole moottoriteiverkkoa tai teitä, joilla on kaksi ajorataa ja jotka muistuttavat moottoriteitä, voidaan kuitenkin kerätä tie- ja käyttömaksuja kyseisen valtion ylimmän tieluokan käyttäjiltä.

Kuultuaan komissiota ennakkolisesta tutkimis- ja kuulemismenettelystä jäsenvaltioiden suunnitelmista tietynlaisista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä 21 päivänä maaliskuuta 1962 tehdystä neuvoston päätöksessä⁽¹⁾, määrätyn menettelyn mukaisesti, kyseisiä maksuja voidaan periä myös perustieverkon muiden osuuksien käyttäjiltä, erityisesti kun turvallisuussyyt oikeuttavat sen;

- e) jäsenvaltio voi määrätä, että kyseisessä valtiossa rekisteröidyiltä ajoneuvoilta peritään käyttömaksut valtion koko tieverkon käyttämisestä;
- f) käyttömaksut vahvistetaan kyseisissä jäsenvaltioissa määrään, joka on enintään 1 250 ecua vuodessa mukaan lukien hallintokulut; tämän enimmäismäärän rajoissa jäsenvaltiot saavat vahvistaa käyttömaksut ottaen huomioon kansallisen ajoneuvoveron.

Tämä enimmäismäärä tarkistetaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja joka toinen vuosi sen jälkeen; neuvosto tekee perustamissopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti tarvittaessa aiheelliset mukautukset;

- g) käyttömaksujen on oltava suhteessa kyseisten infrastruktuurien käytön keston.

Jäsenvaltio saa soveltaa ainoastaan vuosimaksuja alueellaan rekisteröityihin ajoneuvoihin;

- h) tiemaksut perustuvat kyseisen infrastruktuuriverkon rakentamis-, käyttö- ja kehittämiskuluihin.

⁽¹⁾ EYVL N:o 23, 3.4.1962, s. 720/62. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna 22 päivänä marraskuuta 1973 tehdyllä neuvoston päätöksellä (EYVL N:o L 347, 17.12.1973, s. 48)

8 artikla

1. Kaksi tai useampia jäsenvaltioita voi toimia yhteistyössä laatiakseen niiden alueilla käyttömaksuihin sovellettavan yhteisen järjestelmän. Nämä jäsenvaltiot huolehtivat, että komissio on kiinteästi mukana yhteistyössä, järjestelmän tulevassa toiminnassa ja mahdollisessa myöhemmässä muuttamisessa.

2. Jollei 7 artiklasta muuta johdu, 1 kohdassa tarkoitettua yhteistä järjestelmää koskevat seuraavat edellytykset:

- a) järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot vahvistavat yhteisen vuosittaisen käyttömaksun tasolle, joka ei ylitä 7 artiklan f alakohdassa tarkoitettua määrää;
- b) yhteisen käyttömaksun maksaminen mahdollistaa pääsyn kunkin järjestelmään osallistuvan jäsenvaltion 7 artiklan d alakohdan mukaisesti määrittelemään tieverkkoon;
- c) muut jäsenvaltiot voivat liittyä yhteiseen järjestelmään;
- d) järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot kehittävät jakojärjestelmän, jonka mukaan kukin niistä saa kohdullisen osuuden käyttömaksuina perityistä tuloista;
- e) järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot voivat soveltaa enintään 31 päivään joulukuuta 1997 asti käyttömaksujen aiheellista alennusta sellaisissa tietyissä jäsenvaltioissa rekisteröityihin ajoneuvoihin, joiden talouden kehityksessä on eroja ja jotka ovat huonommassa asemassa erityisen maantieteellisen sijaintinsa vuoksi, jota joissakin tapauksissa vaikeuttaa lisäksi tiettyjen kolmansien maiden poliittinen levottomuus.

9 artikla

Kuultuaan komissiota 21 päivänä maaliskuuta 1962 tehdystä neuvoston päätöksessä vahvistetun menettelyn mukaisesti asianomaiset jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöönsä erityisjärjestelyn raja-alueille.

Loppumääräykset

10 artikla

Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita soveltamasta:

- a) erityisiä veroja tai maksuja:
- joita peritään ajoneuvon rekisteröinnin yhteydessä tai
 - jotka koskevat epätavallisen painavia tai suuria ajoneuvoja ja kuormia;
- b) pysäköintimaksuja ja erityisiä kaupunkiliikenteeseen sovellettavia maksuja,
- c) erityisiä maksuja, jotka on erityisesti suunniteltu torjumaan ajankohtaan ja paikkaan liittyviä ruuhkautumia.

11 artikla

1. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten ecun arvo eri kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa. Sovellettavat kurssit ovat ne, jotka ovat voimassa lokakuun ensimmäisenä työpäivänä ja jotka julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*; näitä kurssseja sovelletaan seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivään lähtien.

2. Jäsenvaltiot voivat säilyttää voimassa ne määrät, jotka ovat voimassa 1 kohdassa säädetyn vuosittaisen mukautuksen aikana, jos näiden ecuina ilmoitettujen määrien vasta-arvot kansallisena valuuttana aiheuttaisivat alle 5 prosentin tai alle 5 ecun muutoksen maksuihin, kun huomioon otetaan määrä, joka kulloinkin on alempi.

12 artikla

1. Komissio esittää 31 päivänä joulukuuta 1997 mennessä neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ottaen huomioon tekniikan ja liikenne-ruuhkien kehityksen.

Jäsenvaltiot toimittavat tarvittavat tiedot komissiolle 1 päivään kesäkuuta 1997 mennessä, jotta komissio voi laatia edellä mainitun kertomuksen.

Tarvittaessa kertomuksen ohien liitetään ehdotuksia sellaisen alueperiaatteelle perustuvan maksujen keräämisjärjestelmän toteuttamiseksi, jossa kansallisilla rajoilla ei ole ratkaisevaa asemaa.

2. Lisäksi ne jäsenvaltiot, jotka ottavat käyttöön elektronisen tie- ja/tai käyttömaksujärjestelmän ottavat huomioon mahdollisuuden saavuttaa näiden järjestelmien yhteensopivuus.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1995. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksiä koskevat keskeiset kansalliset säädökset, jotka ne antavat. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä lokakuuta 1993.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Ph. MAYSTADT

LIITE

AJONEUVOJEN VÄHIMMÄISVEROT

Moottoriajoneuvot

Akselien määrä ja suurin sallittu kokonaispaino (tonneja)		Vähimmäisvero (ecuja/vuosi)	
yhtä suuri tai suurempi kuin	pienempi kuin	vetoakseli(sto)t, joissa on ilmajousitus tai vastaavaksi katsottava jousitus ⁽¹⁾	muut vetoakselistojen/ akselien järjestelmät
2 akselia			
12	13	0	31
13	14	31	86
14	15	86	121
15	18	121	274
3 akselia			
15	17	31	54
17	19	54	111
19	21	111	144
21	23	144	222
23	25	222	345
25	26	222	345
4 akselia			
23	25	144	146
25	27	146	228
27	29	228	362
29	31	362	537
31	32	362	537

(¹) Vastaavaksi katsottava jousitus tiettyjen tieliikenteen ajoneuvojen painosta, mitoista ja muista teknisistä ominaisuuksista annetun direktiivin 85/3/ETY muuttamisesta 10 päivänä helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/7/ETY liitteen III määritelmän mukaan (EYVL N:o L 57, 2.3.1992, s. 29).

Ajoneuvoyhdistelmät (puoliperävaunuyhdistelmät ja perävaunuyhdistelmät)

Akselien määrä ja suurin sallittu kokonaispaino (tonneja)		Vähimmäisvero (ecu/vuosi)	
yhtä suuri tai suurempi kuin	pienempi kuin	vetoakseli(sto)t, joissa on ilmajousitus tai vastaavaksi katsottava jousitus ⁽¹⁾	muut vetoakselistojen/ akselien järjestelmät
2 + 1 akselia			
12	14	0	0
14	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	28	175	307
2 + 2 akselia			
23	25	30	70
25	26	70	115
26	28	115	169
28	29	169	204
29	31	204	335
31	33	335	465
33	36	465	706
36	38	465	706
2 + 3 akselia			
36	38	370	515
38	40	515	700
3 + 2 akselia			
36	38	327	454
38	40	454	628
40	44	628	929
3 + 3 akselia			
36	38	186	225
38	40	225	336
40	44	336	525

⁽¹⁾ ks. huomautus edellisellä sivulla.